



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.7.2015
COM(2015) 366 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

om Europeiska unionens strategi för Alpregionen

{SWD(2015) 147 final}

1. INLEDNING

Alpreionen är ett av de rikaste områdena i världen och ett av de ekonomiskt sett mest dynamiska, innovativa och konkurrenskraftiga områdena i Europa, med unika geografiska och naturliga särdrag. Men regionen står också inför stora utmaningar som kräver gemensamma insatser:

- Den ekonomiska globaliseringen som kräver att regionen framstår som konkurrenskraftig och innovativ.
- Demografiska trender, som särskilt kännetecknas av kombinationseffekterna av åldrande, låg befolkningstäthet i bergstrakter och nya migrationsmodeller.
- Hög sårbarhet för klimatförändringarna och deras förutsebara effekter på miljön, den biologiska mångfalden och invånarnas levnadsvillkor.
- Energiutmaningen som går ut på att förvalta och möta efterfrågan på ett hållbart, säkert och lönsamt sätt.
- Regionens särskilda geografiska läge i Europa som en transitregion.
- Stor säsongbundenhet, särskilt i vissa turistområden.

Det finns fortfarande stora skillnader mellan de olika områdena i regionen (t.ex. mellan bergstrakterna och låglandet).

Den 19–20 december 2013 uppmanade Europeiska rådet kommissionen att senast i juni 2015 utarbeta en EU-strategi för Alpreionen (Eusalp) i samarbete med medlemsstaterna på basis av det stabila samarbetet i regionen. Strategin påverkar omkring 80 miljoner människor i 48 regioner i sju länder (se bifogad karta). Av dessa länder är fem EU-medlemsstater (Frankrike, Italien, Slovenien, Tyskland och Österrike) och två utanför EU (Liechtenstein och Schweiz). Det geografiska område som föreslagits för den makroregionala strategin lämpar sig särskilt för en hållbar utveckling av Alpreionen, då den främjar tillväxt i hela Europa och ömsesidig solidaritet mellan bergstrakter och områden i Alpernas utkanter.

Strategin kommer att omfatta följande tematiska politikområden: 1. Ekonomisk tillväxt och innovation. 2. Rörlighet och förbindelser. 3. Miljö och energi.

Strategin kommer att dra nytta av den aktiva roll som Alpreionen spelar, med stöd av medlemsstaterna och erfarenheterna av ett stort antal samarbetsstrukturer som redan verkar i regionen. Strategin kommer att bygga på det arbete som gjorts innan kommissionen började utarbeta strategin¹.

2. UTMANINGAR OCH MÖJLIGHETER

Förberedelserna ovan har bidragit till att kartlägga stora utmaningar där makroregionala insatser kunde vara till nytta. Parterna i strategin kan bygga vidare på möjligheterna i regionens ekonomiska dynamism och konkurrenskraft, naturtillgångarnas och kulturskatternas höga värde och den långa traditionen av samarbete.

Innovation och små och medelstora företag: Regionen uppvisar vissa begränsningar vad gäller

- forsknings- och innovationssamarbetet inom Alpreionen,
- utnyttjandet av forsknings- och innovationsresultat,

¹ Se inledningen till handlingsplanen.

- de geografiskt splittrade lokala marknaderna,
- de sociala skillnaderna inom innovationen,
- de finansiella möjligheterna,
- informations- och kommunikationstekniken (IKT) och tjänsterna av allmänt intresse,
- den kraftiga migrationen från landsbygden till följd av en svag infrastruktur och
- kapitaliseringen av tillämpade forskningsresultat.

Samtidigt finns några av världens viktigaste aktörer inom forskning och innovation i regionen, något som ger en bra grogrund för ytterligare global utveckling. Det finns betydande koncentrationer av små och medelstora företag i olika delar av regionen. Många har organiserats i kluster och bygger upp en lokal ekonomi, som erbjuder en stabil grund för innovationer som baserar sig på strategier för smart specialisering och gör det möjligt för företag att bli mer konkurrenskraftiga på områden som är särskilt viktiga för regionen (såsom energi och grön teknik, mekatronik och maskinbyggnad, kemi, nya material samt IKT).

Jord- och skogsbruk: Produkter, bl.a. bergs- och kvalitetsprodukter, samt tjänster som baserar sig på jord- och skogsbruk erbjuder stora möjligheter (t.ex. för bioekonomin) i hela värdekedjan (också t.ex. inom läkemedels- och trähussektorn). Högre upp i värdekedjan erbjuds möjligheter till samarbete för landsbygds- och stadsområdena i regionen. Jordbrukarna bidrar till en hållbar markanvändning och erbjuder ekosystemtjänster.

Turism: Regionen lockar till sig många turister, särskilt på vintern, men de är mycket ojämnt spridda över regionen. En samordnad strategi för hållbar och tillgänglig turism skulle kunna skapa en mer jämn spridning, framför allt med hjälp av forskning och innovation, små och medelstora företag och utbildning av personal. Den geografiska och säsongbundna spridningen på turistmarknaden kunde sålunda förbättras i regionen, och tillväxt och sysselsättning skapas.

Transport och förbindelser: Regionen är ett transitområde där många europeiska vägar korsas, något som utgör ett hinder för det europeiska transportnätet. Många korridorer i vägnätet är näst intill överbelastade och förorsakar allvarliga hälsoproblem (buller och luftföroreningar). De främsta utmaningarna är

- den ökande trafiken,
- avsaknaden av harmoniserade bestämmelser för godstransport och
- den stora andelen godstransport på väg.

Eftersom luftkvaliteten är dålig i många områden borde transportinsatserna anpassas till regionala och hållbara mobilitetsplaner, regionala luftkvalitetsplaner och nationella luftvårdsprogram, så att samstämmigheten mellan dem förbättras och synergier skapas. I många områden är det också svårt att ta sig till avlägsna trakter som håller på att avfolkas, och kollektivtrafiken (i huvudsak de lokala järnvägarna) måste moderniseras. Det är nödvändigt att hitta en balans mellan förbindelsemöjligheter och en försiktig markanvändning. Om man främjar och underlättar projekt för hållbara transporter kan man skapa förbindelser mellan kärnområdet i Alperna och de omliggande områdena och skapa fördelar för båda områdena. Digitala förbindelser (framför allt en snabb internetuppkoppling) på makroregional nivå skulle även öppna upp för nya tekniska möjligheter för att utveckla tjänster och decentralisera företag.

Miljö och kulturarv: Efter Medelhavet är Alperna det näst största förrådet av biologisk mångfald i Europa, och är ett av Europas viktigaste ”vattentorn”. Det kulturella och historiska

arvet är också en av regionens starka sidor. Dessa resurser används flitigt, och konkurrensen om mark och vatten för olika ändamål, bl.a. energi, hushåll, turism, jord- och skogsbruk samt industri, är hård. Denna konkurrens är utan tvivel en utmaning i strävan efter en hållbar utveckling och kan påverka ekosystemen. En intensiv markanvändning har negativa effekter på miljön, och befolkningsminskningen i avlägsna områden har haft dramatiska effekter på markstabiliteten, bevarandet av den biologiska mångfalden och kulturen. Med tanke på vilken effekt klimatförändringarna har på vattenreserverna i Alperna måste insatserna intensifieras på detta område.

Klimatförändringar och riskförebyggande: Regionen är mycket sårbar för klimatförändringarnas negativa effekter. Riskerna för översvämningar, jordskred och förändringar i vattenresurserna är mycket stora. Turismen och jord- och skogsbruket hör till de mest sårbara sektorerna som påverkas direkt av den globala uppvärmningen och extrema väderfenomen. En bättre samordnad europeisk, nationell och regional politik och tidiga insatser som samordnats på makroregional nivå skulle minska riskerna.

Energi: Stödordningarna och den europeiska, nationella och regionala politiken när det gäller icke-finansiella hinder för förnybar energi och energieffektivitet uppvisar stora skillnader i de olika länderna och måste samordnas på ett bättre sätt. Vattenkraftverken kan bli mer effektiva, och man skulle kunna överväga att ta i bruk andra förnybara energikällor. Energieffektivitet erbjuder möjligheter till investeringar i koldioxidsnåla tjänster för teknik och konsulttjänster/maskinteknik. På så sätt kan regionen utveckla en ledande ställning inom forskning och utveckling och förnybara energikällor till följd av de ökade klimatskyddsinsatserna för att stödja en övergång till en koldioxidsnål teknik. Ett ökat samarbete kan bidra till att regionen i framtiden blir en energilagringsplats för toppbelastningar. Det är också viktigt att ta fram instrument och förfaranden som skapar en balans mellan en hållbar energiproduktion och annan markanvändning och markskydd.

Institutionella frågor: Den långa traditionen av samarbete har också lett till ett stort antal strukturer i området med olika geografiska och tematiska inriktningar och olika styrformer. Det är därför viktigt att förbättra samordningen mellan de inbegripna aktörerna och säkerställa samstämmighet mellan de initiativ som finns, fylla ut tomrum, undvika dubbelarbete och samordna finansiering, inklusive de finansiella instrumenten. Denna strategi bör uppmuntra deltagarna att övervinna nationella gränser och sektoriella och kulturella hinder samt minska indelningen i olika delområden mellan sektorsspecifik politik, olika aktörer och olika förvaltningsnivåer.

3. ÅTGÄRDER: EN HANDLINGSPLAN

Inom de makroregionala strategierna kan man diskutera dessa utmaningar och möjligheter, erbjuda en ram för gemensamma och samordnade insatser, föra samman regionala insatser och aktörer samt erbjuda ett mervärde. Kommissionen rekommenderar i sin rapport om de makroregionala strategiernas mervärde² att nya makroregionala strategier inriktas på ett begränsat antal klart definierade mål, i linje med makroregionala särskilda strategiska behov av bättre samarbete på hög nivå. Denna strategi bör endast tillämpas där det är lämpligt att EU medverkar och befintlig sektorsövergripande EU-politik kan stärkas.

² COM(2013) 468 final, 27.6.2013.

För detta ändamål kommer en löpande handlingsplan som bifogas meddelandet (och som kan uppdateras och ses över vid behov) att genomföras. Planen har utarbetats kring tre av varandra beroende tematiska mål som är inriktade på följande:

1. En rättvis tillgång till jobb, på basis av regionens stora konkurrenskraft.
2. Hållbar intern och extern tillgänglighet.
3. En mer inkluderande miljöram och förnybara och tillförlitliga energilösningar för framtiden.

Även ett sektorsövergripande mål ingår:

4. En sund makroregional styrmodell för regionen för att förbättra samarbetet och samordningen av insatsen.

För varje mål har en rad insatser fastställts. De stöder EU:s politiska mål, inbegripet målen med en territoriell dimension.

Målen och insatserna för varje politiskt område fastställs nedan³.

3.1 En rättvis tillgång till jobb, på basis av områdets stora konkurrenskraft

Målet är att förbättra konkurrenskraften, välståndet och sammanhållningen i Alpreionen.

De viktigaste insatserna är de följande:

1. Insats 1: Att utveckla ett effektivt ekosystem för forskning och innovation

Vissa av staterna och regionerna i området uppvisar höga innovationsnivåer på resultattavlan för forsknings- och innovationsunionen, och de flesta av dem har utvecklat strategier för smart specialisering. Detta erbjuder en god startpunkt för att utveckla ett system som är inriktat på temaområden som är särskilt viktiga för regionen (såsom jord- och skogsbruk och turism) och för att sammanföra kompletterande tillgångar.

2. Insats 2: Att öka de strategiska sektorernas ekonomiska möjligheter

De små och medelstora företagen är en viktig del av näringslivet och arbetsmarknaden i Alpreionen. Ett ihärdigt arbete behövs för att man ska kunna anpassa sig till ändrade ramvillkor och ha kvar innovationskraften och konkurrensfördelarna, och ändå garantera en hållbar utveckling. Små och medelstora företag kan bli mer konkurrenskraftiga och hållbara inom särskilda strategiska sektorer i Alperna, t.ex. när det gäller särskilda strategiska sektorer i Alperna, t.ex. när det gäller produkter från och tjänster inom jord- och skogsbruket genom hela värdekedjan, skapandet av nya värdekedjor inom bioekonomin, bioprodukter, turism, energi, hälso- och sjukvård samt högteknologi.

3. Insats 3: Att förbättra arbetsmarknadens och utbildningens ändamålsenlighet inom strategiska sektorer

Jämfört med resten av Europa har Alpreionen en gynnsam arbetsmarknad, med hög sysselsättning på många ställen. Med hjälp av strategin kan emellertid stora delar av regionen få förbättrad tillgång till kvalificerad arbetskraft med de rätta kunskaperna, och man kan stoppa kompetensflykten i avlägsna områden som lider av avfolkning. Genom strategin skulle unga

³ Insatserna och målen fastställs i detalj i det bifogade arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar.

också kunna få jobb. Dessa fördelar beror på om man kan upprätthålla en fri rörlighet för personer.

3.2 Hållbar intern och extern tillgänglighet

Målet är att förbättra transportförbindelsernas hållbarhet inom regionen och med resten av Europa. Det är nödvändigt med sammankopplade och hållbara transport- och bredbandsnät för att utveckla regionen. Bättre samarbete kan undanröja flaskhalsar och färdigställa infrastrukturnät och regelverk. En samordnad övervakning av trafiken och de multimodala transporterna kan öka konkurrenskraften och förbättra välfärden för människorna i området.

De viktigaste insatserna är de följande:

1. Insats 4: Att främja intermodalitet och driftskompatibilitet inom person- och godstransporten

Det främsta målet – att minska miljöeffekterna av transporterna genom Alperna – måste hänga samman med goda förbindelser på lokal nivå för att säkerställa en balanserad ekonomisk och demografisk utveckling i hela regionen. Det är viktigt att göra det lättare att nå målen för det transeuropeiska transportnätet och liknande projekt för en övergång från väg- till järnvägstransport. Lika viktiga är kompletterande insatser som garanterar att transeuropeiska transportnätförbindelser (inklusive gränsöverskridande förbindelser) också gynnar regionen.

2. Insats 5: Att sammanföra människor på nätet och främja tillgången till allmänna tjänster

Alpregionen kännetecknas av glest befolkade samhällen i avlägsna områden, där bristen på investeringar i landbaserade bredbandsförbindelser har haft en negativ inverkan på de tjänster som erbjuds, vilket lett till att dessa områden avfolkas ytterligare. Tekniken erbjuder lösningar, såsom bredbandsanslutningar via satellit, men dessa måste genomföras i tillräckligt stor skala för att vara effektiva.

3.3 En mer inkluderande miljöräm och förnybara och tillförlitliga energilösningar för framtiden

Det övergripande målet är att

- bevara miljöarvet i Alperna,
- hjälpa regionen att dra nytta av sina resurser, inklusive energin, på olika sätt, och
- hantera de förändringar som förväntas till följd av miljöförändringarna. Även större naturrisker måste förebyggas.

De viktigaste insatserna är de följande:

1. Insats 6: Att bevara och tillvarata naturresurser, inklusive vatten, och kulturreсурser

Miljön i Alpregionen är ytterst sårbar för effekterna av klimatförändringarna. Resurserna måste användas med eftertanke. Åtgärden har två huvudmål:

- Att stärka natur- och kulturreсурserna i Alperna som en källa till ett område med en hög levnadsstandard.
- Att garantera att natur- och kulturreсурserna används så effektivt som möjligt.

2. Insats 7: Att utveckla ekologisk konnektivitet i hela området för EU:s strategi för

Alpregionen

Ekosystemens integritet och funktion, inklusive bevarandet av den biologiska mångfalden och tillhandahållande av ekosystemtjänster, är till stor del beroende av hur effektiv den ekologiska konnektiviteten är. För närvarande satsas det mycket litet på ekologiska korridorer och grön infrastruktur, inte ens i oskyddade områden.

3. Insats 8: Att förbättra riskhanteringen och att bättre hantera klimatförändringarna, inklusive förebyggande av större naturrisker

På grund av de geomorfologiska förhållandena är Alpregionen ytterst sårbar för miljökatastrofer och klimatförändringar. När det gäller miljökatastrofer kommer denna insats att vara inriktad på att göra en lämplig och omfattande riskbedömning och genomföra en politik för katastrofriskhantering på regional nivå. När det gäller klimatförändringarna kommer insatsen framför allt att vara inriktad på att ta fram en omfattande sårbarhetsanalys av de sektorer och system som troligtvis kommer att påverkas av klimatförändringarna och på att utveckla en regionala strategi för anpassning till klimatförändringarna.

4. Insats 9: Att göra regionen till en modellregion för energieffektivitet och förnybar energi

Denna insats är inriktad på att främja energieffektivitet samt produktion och användning av förnybar energi i Alpregionen, i linje med EU:s energieffektivitetsram och paketet om energiunionen. Energipolitiken i regionen är inriktad på energieffektivitet inom den offentliga och privata sektorn. Energikonsumtionen kan minskas kraftigt, särskilt i hushållen. I Alpregionen finns det en mycket stor potential för produktion av förnybar energi som måste utvecklas på ett balanserat sätt, samtidigt som man tar hänsyn till ekologiska och ekonomiska frågor och frågor som rör markanvändning och kompromisser som måste göras i samhället.

3.4 En sund makroregional styrmodell för regionen (för att förbättra samarbetet och samordningen av insatsen)

Om strategin ska kunna genomföras måste

- en effektivt styrmodell införs som inbegriper de aktörer som deltar i genomförandet, och samarbetet och samordningen måste stärkas mellan de övriga relevanta institutionerna och aktörerna⁴ i regionen, och
- beslutsprocessen ändras, en splittrad förvaltning undvikas, kunskapsdelningen och samordningen öka, både mellan olika nivåer i förvaltningen och mellan lokala statliga organisationer på samma nivå.

Erfarenheterna hittills av de makroregionala strategierna visar att förenklade styrformer är avgörande för ett effektivt genomförande. Erfarenheterna visar också att effektiva gränsöverskridande styrsystem är komplexa, och att de måste inrättas gradvis. Kommissionens rapport om styrningen⁵ från i maj 2014 visar att det finns tre huvudkrav: ett starkt politiskt ledarskap, effektivt beslutsfattande och god organisation.

En sund förvaltning förutsätter också att rollerna definieras klart i ett tidigt skede: Hur ska strategin genomföras och av vem? Vem ska ta initiativ till och finansiera gemensamma insatser och hur ska det ske? Styrningen måste ha både en politisk och en operativ dimension, med berörda ministerier och genomförandeorgan som sätter strategiska gemensamma mål och

⁴ Se Europaparlamentet – utredningsavdelning B: struktur- och sammanhållningspolitik: *New Role of Macro-Regions in European Territorial Cooperation* PE 540.349 (januari 2015).

⁵ Rapport från kommissionen om styrningen av makroregionala strategier, COM(2014) 284, 20.5.2014.

följer upp dem. Syftet med strategin är inte att ersätta befintliga strukturer utan att se till att bättre samordning och samarbete ger bättre resultat.

Grunden för strategins styrsystem har fastställts i Milanoförklaringen om stater och regioner i Alperna, i enlighet med den politiska resolutionen från Grenoble, kommissionens rapport om styrningen av makroregionala strategier⁶ och rådets slutsatser av den 21 oktober 2014. Styrsystemet består av tre nivåer som är sammankopplade med varandra: 1. Politiskt ledarskap och egenansvar. 2. Samordning. 3. Genomförande. Vid varje nivå deltar olika aktörer från de deltagande staterna och regionerna i en generalförsamling, en styrelse och ett genomförandeorgan.

Kommissionen kommer att spela rollen som en oberoende aktör och delta aktivt i den övergripande samordningen av strategin. Hur framgångsrik strategin blir beror dock på hur starkt och varaktigt huvudaktörerna och parterna engagerar sig. I handlingsplanen för strategin redogörs det mer i detalj för de viktigaste riktlinjerna för strategins styrformer.

4. FINANSIERING

Eftersom strategin inte har en egen finansiering, kommer den i huvudsak att genomföras genom att man använder och anpassar befintlig EU-finansiering och nationell finansiering som är av betydelse för målen och insatserna. De stater och regioner som omfattas av strategin bör åta sig att använda denna finansiering för att genomföra handlingsplanen. Framför allt kan relevanta landsspecifika, gränsöverskridande och transnationella program inom Europeiska struktur- och investeringsfonderna 2014–2020 tillhandahålla betydande resurser och en bred palett av verktyg och tekniska alternativ till stöd för strategin. Det transnationella programmet för Alpområdet kommer att ge finansiellt stöd till att utveckla strategins styrformer.

Om en land- och regionbaserad sammanhållningspolitik tillämpas finns det en risk för att man i gränsområdena får se

- 1) en splittring av insatserna (t.ex. delar av en infrastruktur byggs men kan inte utnyttjas fullt ut eftersom andra delar saknas),
- 2) övermättade investeringar (t.ex. flygplatser),
- 3) otillräckliga synergier mellan liknande insatser, och
- 4) bristande hänsyn till gränsöverskridande problem (t.ex. luftföroreningar).

Strategin bör därför vara inriktad på insatser som syftar till att fastställa överstatliga prioriteringar då man väljer investeringsprojekt för vilka gemensam programplanering och gränsöverskridande samordning i regionen kan vara av nytta.

Det finns andra EU-fonder och EU-instrument som är av betydelse för strategins mål, och synergier och komplementaritet med medel från de europeiska struktur- och investeringsfonderna kan nås, framför allt med

- Horisont 2020 (alla mål),
- Cosme-programmet (mål 1),
- Fonden för ett sammanlänkat Europa (mål 2), och
- Life-programmet (mål 3).

⁶ COM(2014) 284 final, antogs den 20 maj 2014.

Även annan finansiering är möjlig, särskilt från Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska investeringsbanken och andra internationella finansinstitut. Dessutom kommer också nationella och regionala budgetmedel att tas i bruk, särskilt i länder utanför EU som omfattas av strategin, eftersom de inte får stöd från EU.

Dessa fonder och instrument bör ge en betydande hävstångseffekt och attrahera finansiering från privata investerare. När det gäller innovativ finansiering måste strategin också dra nytta av arbetet inom de andra makroregionala strategierna.

5. RAPPORTERING OCH UTVÄRDERING

Eftersom strategier inte har någon egen finansiering kan de endast påverka politiken och hur den genomförs. För att ringa in effekterna av förändringarna till följd av att strategin genomförs, kan två typer av indikatorer användas:

- **Resultatindikatorer** för att mäta samarbete och, framför allt, förändringar i hur parterna samarbetar med varandra, t.ex. när det gäller politik och instrument som samordnats på ett bättre sätt både inom EU och inom ett land i hela området.
- **Politiska indikatorer** för att ringa in de politiska aspekterna och, framför allt, förändringarna i styrformerna, den socioekonomiska och miljömässiga situationen i Alregionen (som påverkas av ett bättre samarbete).

Ett noggrant övervaknings- och utvärderingssystem behövs för att kontrollera om strategin genomförs enligt planerna, och för att utvärdera om strategin uppfyller sina mål. Det här kommer att bli en av de första uppgifterna för strategins partner, och de kommer vid behov att få hjälp av Europeiska kommissionen, externa experter och programmet för Alpområdet. Systemet kommer att grunda sig på en rad regionala indikatorer, som Eurostat kommer att samla in, utvärdera och informera om.

Utvärderingen kommer att bygga på det arbete som gjorts av målsamordnarna och gruppledarna för insatserna. De kommer att rapportera om vilka framsteg som gjorts i förhållande till målen.

Den främsta framstegsindikatorn är genomförandet av handlingsplanen, men mer förfinade indikatorer måste utvecklas så snart som möjligt. Dessa bör kunna ringa in de förändringar som strategin förväntas ge upphov till.

De stater och regioner som omfattas av strategin kommer att anordna ett årligt forum för att utvärdera resultaten, samråda om reviderade insatser och, vid behov, ta fram nya metoder.

6. KOPPLINGAR TILL EU-POLITIKEN

Strategin kräver inga ändringar av EU-lagstiftningen, utan strävar efter att förstärka EU:s politik på de områden som är viktiga för regionen⁷. Den syftar till en ökad efterlevnad av EU-rättsliga skyldigheter och till att minska de skillnader och praktiska svårigheter som orsakar förseningar, särskilt när det gäller den inre marknaden och miljön⁸. I strategin betonas ett samordnat tillvägagångssätt, som binder samman olika politikområden för att EU:s politik ska genomföras konsekvent över hela territoriet. Det innebär att särskild vikt läggs vid

⁷ T.ex. EU:s politik för katastrofriskhantering, de transeuropeiska näten (transport och energi), den planerade transportgemenskapen och den andra pelaren i den gemensamma fiskeripolitiken.

⁸ T.ex. fågeldirektivet, habitatdirektivet, ramdirektivet för vatten, ramdirektivet om en marin strategi, nitratdirektivet, direktivet om luftkvalitet, direktivet om nationella utsläppstak och ramdirektivet om avfall.

kopplingarna mellan EU:s politik och program, inklusive EU:s strategier för den digitala inre marknaden⁹, biologisk mångfald¹⁰ och skogsbruk¹¹, klimatanpassning¹² samt EU:s ramprogram för forskning och utveckling och program för landsbygdsutveckling. Genomförandet av strategin måste samordnas med arbetet med den angränsande EU-strategin för Donauregionen och EU-strategin för området kring Adriatiska havet och Joniska havet. Här kan Interactprogrammet spela en central roll. Synergier måste också fås till stånd med andra mellanstatliga organ som täcker samma geografiska område och har samma tillämpningsområde som strategin,

7. VILKA FÖLJDER HAR STRATEGIN FÖR BEFOLKNINGEN?

Målen för strategin har valts så att det ekonomiska väståndet och människors och organisationers välbefinnande i Alpregionen ändras.

- **Människor:** Den långsiktiga inverkan på människorna i regionen är uppenbar: en hälsosammare och bättre bevarad miljö, tack vare en mer genomtänkt och samordnad politik som syftar till att utveckla hållbara gemensamma lösningar för transport, energi samt natur- och kulturarvet. Denna politik förväntas också skapa fler jobb i regionen, särskilt jobb som hänger samman med bättre transportförbindelser, som gör det möjligt för människorna att stanna kvar eller återvända till avlägsna områden. Dessa positiva aspekter är en följd av fördelarna med fri rörlighet för människor.
- **Institutioner och organisationer inom den offentliga sektorn** (inklusive akademiska institutioner och forskningsinstitut): Dessa organisationer är inbegripna i ett starkt, om än, komplext samarbete. Sålunda visar de klart och tydligt att de ämnar förbättra effektiviteten i sin genomförandepolitik och genomförandeåtgärder genom samarbete (inklusive spara pengar genom att ta mer informerade och samordnade beslut).
- **Ekonomiska sektorn och affärssektorn:** Sektorn kommer att dra nytta av samma fördelar som befolkningen i allmänhet. Den kommer också att dra nytta av en mer dynamisk ekonomisk miljö som baserar sig på utvecklandet av ytterligare verksamhet på områden som fortfarande är outnyttjade. På dessa områden kommer ett fokuserat samarbete med övriga parter i regionen (associerade forskningscentrum, utbildningsanstalter, kluster, etc.) troligtvis att kraftigt öka produktiviteten och de privata företagens ställning i området.
- **Organisationer inom det civila samhället** med kopplingar till olika politiska områden: Arbetet med den nya styrmodellen, som ledde till ett brett samråd då strategin utarbetades, kommer att fortsätta under strategins genomförandefas, och stärka ansvarskänslan för insatser och projekt som stöder strategins mål.

Genom att tillhandahålla en övergripande, hållbar och långsiktig ram för att samordna de politiska områdena, öka det regionala samarbetet och genomföra insatser för att nå de överenskomna målen, kommer strategin att göra regionen till en bättre plats att leva och arbeta i och njuta av, och kommer att förbereda regionen för utmaningarna och möjligheterna under 2000-talet.

⁹ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-4919_sv.htm .

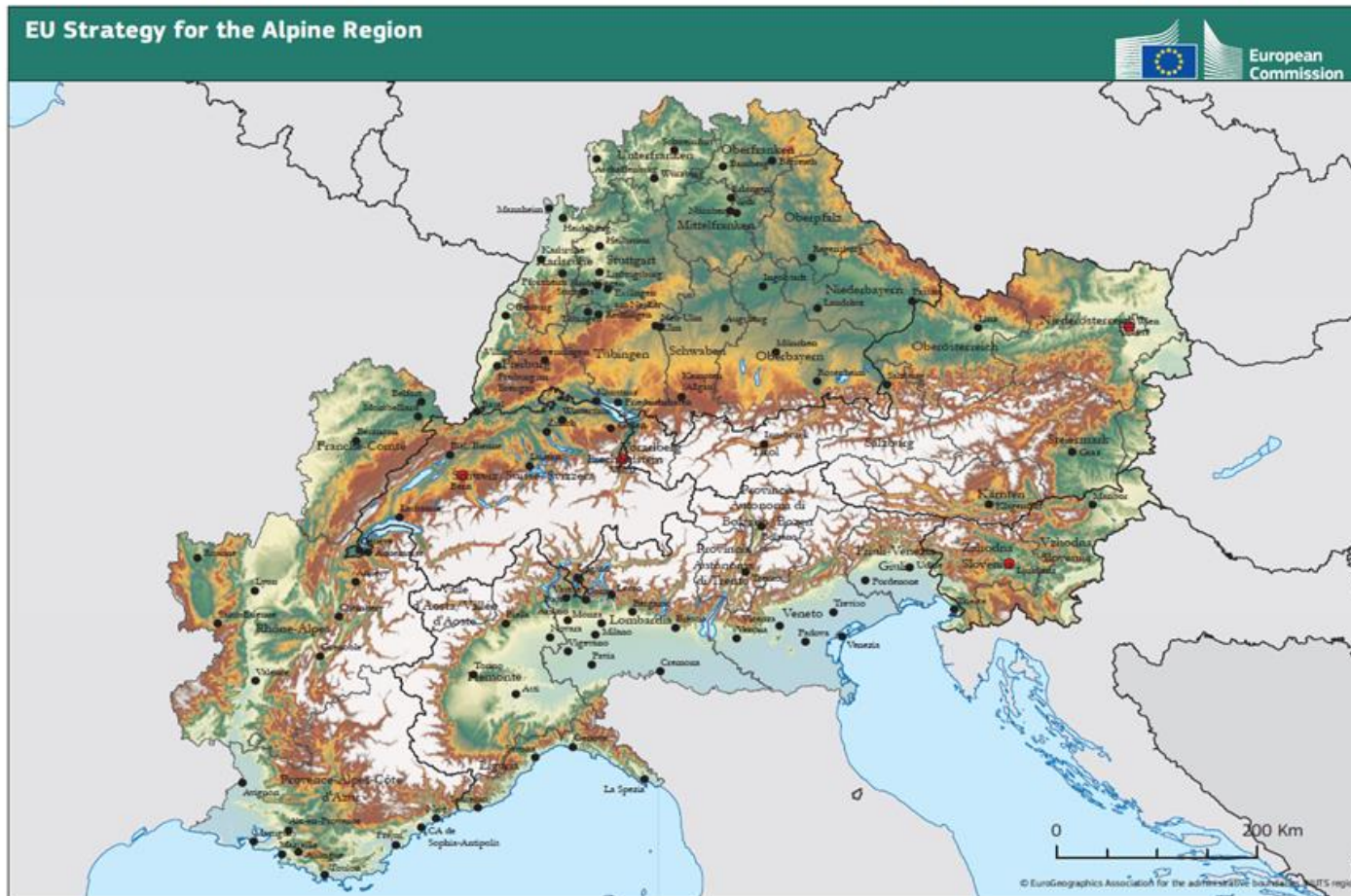
¹⁰ COM(2011) 244 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52011DC0244&from=SV>).

¹¹ COM(2013) 659 (http://ec.europa.eu/agriculture/forest/strategy/index_en.htm).

¹² COM(2013) 216.

Kommissionen uppmanar därför rådet att godkänna detta meddelande. Europaparlamentet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén uppmanas också att granska dokumentet.

Annex : Map of the EU Strategy for the Alpine Region with 7 States and 48 regions participating¹



¹ AUSTRIA (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Steiermark, Tirol, Vorarlberg, Wien), FRANCE (PACA, Rhone Alpes, Franche-Comté) GERMANY (Baden-Württemberg, Bayern) ITALY (Lombardia, Liguria, Friuli Venezia Giulia, Veneto, Provincia Autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Trento, Valle d'Aosta, Piemonte), SWITZERLAND (Aargau, Appenzell Ausserrhoden, Appenzell Innerrhoden, Basel-Landschaft, Basel-Stadt, Bern/Berne, Fribourg, Genève, Glarus, Graubünden/Grigioni, Jura, Luzern, Neuchâtel, Nidwalden, Obwalden, Schaffhausen, Schwyz, Solothurn, St. Gallen, Thurgau, Ticino, Uri, Valais/Wallis, Vaud, Zug, Zürich).